

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 142**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

de 20° Nö. - Detta är hundra - jag alltså dig mycket - När denna -
att du kan att Remmen och jag till mig den höga kuffen och
man - Och när kort och till friska på fort den Rem. Om någon för
konsterna och uttrycket minnades förskräckelse. "Så kan man bli
starkt."

513

Min egen älskade vänn!

Fälvelkan är tio grå

Rvällen och dagen är öfverstämningen. Föret på resan
kapra partier och jag nollit och längtet, hon har tänkt
på sin gamla nyhet som hon nu tycker att hon lemnat
vind för väg tillkom, och jag har tänkt på dig, som jag
lemnade sjuk och bedräferad. Allt vi och du som vi
längtat efter ha tänkt litet på oss.

Jag tycker att jag alltid brukar lemnas dig bättre
och starkare än jag funnit dig, detta är en riktig för-
ändring till att lemnas af dig sjuk. Du måste väl ha sof-
vit idag, jag har ej haft det så närdeklar svårt, men då
det varit märkt en god stund och vi varit en ändlös väg
och jag trodde fälvelkan vara åtta, så var den bara half sex.
Sedan blef det ändlös längt. FASTER af mycket, och jag
hade god tid att tänka.

Medan jag åter ästad, tycker jag på dig med vilka
och förmäktande förmäktelser näsom det skulle vara då
man reser ifrån sin elra hämsta. Jag vet ej om vi ha
använt tiden väl eller illa, jag tänker det var bra efter
som det ledd till att vi fingo dagen igår, som gaf mig
all den gamla tjänningen. Men plötsligen började jag
gräta när jag tänker på att du varit så förfärligt sjuk
och jag har vållat dig så mycket lidande. Så jag vill
håra dig på minna händelser så högt upplyst att icke
anot kunde nå dig. Och så är det du som bär mig
på händerna och jag som gör dig sorg. Du är bara
kärleksfull ointresse, och jag förmär ingenting.

Idag. Jag var för trött att skriva igår, nu är jag så hemligen ut-
nöjd, här är solken och varmt och världsen har oenkligen en an-
nan färg än nere i en dimma. Du tycker jag att vi gått och
fäktat med spöken. Ellen Dags var verkligt och en medrig verk-
lighet, intet af det andra hade något spår af den betydelse
du tillmätte det, tyvärr förstod jag ej förrän för sent hur
sjuk du var och hur mycket det influensen hade i det hela

Den sista i hundra åren -
Såsom tycker och förmäktelser

Jag skulle ha skrivit om så mycket. Skriv om den som varit och som
bliben och så. den bästa skriften för mig. - Skriv om den som varit
kom ett par från Sverige - Skriv om den som varit
och skrives de andra, som varit många - Skriv om den

Jag är bra glad att du kommer till Stockholm och jag hoppas att du kommer
mer hit på hemvägen. Jag tycker att du skall ha biljetter så att du
blir obunden, du behöfver ju ej spara på ett par kronor. Bliu du frisk
och glad i Stena och minner Kroppens och själens helra, så frågar du väl
ej efter att komma hit, då kan du ju fara ned till Göteborg genast.

Men skulle du bli uttröttad eller medskämd eller sjuk i St-lin så
kom hit och du skall vara bra på ett par timmar, Emma och Gerda
blefuo fastligt anseende af att du ville komma hit, och jag längtar mycket

Godt mig beträffar, så är jag alldeles frisk, litet trött och sömning
men det går väl snart öfver. Då jag kom ned till Göteborg, besökte
jag mig mycket i min midvintersdvala, jag känner mig, trots litet till-
fällig sömning, arbetsduglig och uppkrydd. Om nu bara Betty ville göra
för dig hvad du gjort för mig. Jag skäms att tala om hur väl
jag personligen varit af resan, när som du bara haft pinsa. Men
tro nu att jag är dig, rikligt tacksam för denna tiden och att
jag längtar mycket, förhärligt mycket.

Vi komma från hit mycket oönskat, och det var komiskt att
se Lovisa, då hon gjorde sitt inträde här. Jag hade med flit utse sken
dit något, det skulle hon ju ej tro på, utan hon väntade mig ett Landskronor
hem. Allt sedan hon kom, hon har inget annat gjort än gått och beundrat
Jag tycker, att hon snart skall ha glömt Göteborg. Jag fick allt ur henne
på vägen om detaljer, som jag ej vill skriva om, men som visa att
det var alldeles nödvändigt, att jag fick henne med mig. Jag får allt
vara rättvis mot henne och erkänna att det var för fästerns skull
hon ville stanna. Det kanske ej blir så roligt för henne att vara alldeles
beroende af svärdottern. Du får allt lof att gå upp till henne ibla,
och se hur allt går. Emma står bra och jag tror att hon är glad
åt Lovisa, det ser så ut. Glau bara tar från oss fint vi ha och visar.

Gerda kom nu med Gvar och har varit här ett par timmar.
Glau är så Bry och har gjort i ordning fästerns rum och hon påstår
att hon har det bättre nu än förest och att Yarne och så är nöjd.

Jag gaf Bens sina dador i präst dig, ty han älskar dador och han
blir så glad af att få något. Gerda är rikligt nöjd med fästern och vi
hålla på att smälta islagret omkring henne så att när du kommer
hit om tre veckor skall du stå på en rikligt treblig och vack-
lig gammal mansell, ty nu står henne som i Göteborg är hon ej
det är förskämning och världsbarns sätt från början till slut -